

(7) Vid. *Selecta jur. publ.* Tom. III. p. 436. sqq. -- cf. Mich. Henr. Griebner, *de Juribus Vicariorum S.R.I.* illis imprimis, quæ perperam à nullis in dubium vocantur. T. II. opusc. jur. publ. I. sqq. -- Jo. Balth. Wernheri Diff. de Juribus Vicariorum in A. B. exprimit. Witt. 1717. -- Ejusd. Diff. de Vicariatu, quā Jura Vicariorum in A. B. non expressa fistuntur. Lips. 1741.

IX.

Vt primū Imperator neo-electus, jurejurando firmavit *Capitulationem*, Vcessat Interregnum unā cum *Vicariatu* (1) cuius *Acta* intra sex Menses ad *Aulam Cæsaream* transmittenda (2) ipse Imperator confirmare obligatur. (3)

(1) Capit. art. 30. §. 6.

(2) Capit. art. 3. §. 17.

(3) Capit. art. 3. §. 19. sqq. -- Vnde cl. Selchovio l. c. §. 393. in f. Confirmatio isthac cæsarea utlis magis quam Necessaria videtur. -- de Vicariatu Italiæ, Regi Sardiniae, quā Sabaudie Duci intrà ipsius Territorium competente, vide Capit. nov. art. 26. §. 4. -- speciatim Legi merentur: Geschichte des Interregni nach dem Tod Caroli VI. P. I. p. 366. sq. -- Ger. Ad. de Münchhausen, Diff. de Vicariatu Italico. Jen. 1712. -- Jo. Car. Koenig, de Vicaria Potestate in Partibus Regni Arelatenis & Italiæ. Marb. 1742. -- Generatim huc faciunt: Diff. Dom. Arumæi. de Roman. Teuton. Imp. Vicariatu. Jen. 1733. -- Jo. Ant. de Curti Francici, Diff. de Vicariis Imp. & earum Potestate. Gieß. 1734. -- Herm. von Wahrenberg, rechtsgegründete Untersuchung von denen Vicariis Imperii, oder Reichs-Verwesern. Regensp. 1741. -- Matth. Zimmermann. Diff. de Vicariatu S.R.I. ex Archi-Officiis. Erf. 1744.

C O R O L L A R I A

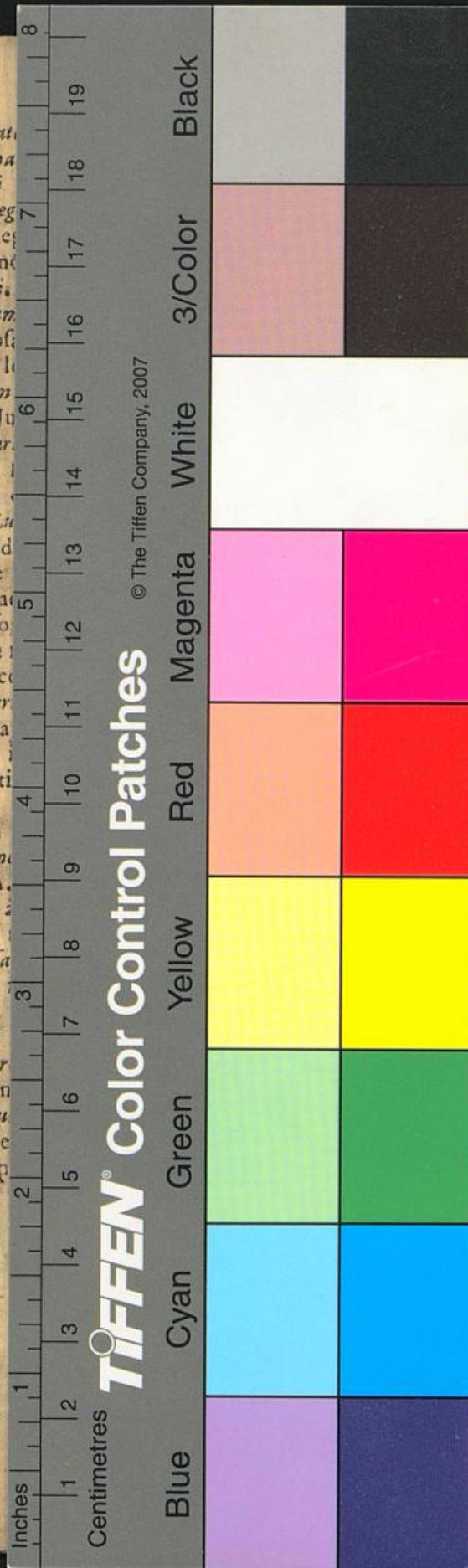
Ex Titulo XIII. *de Modis, quibus Imperium civile regulariter desinit,*
in Genere & in Specie.

- I. *Principem, citra Populi Consensum alienando Imperium non patrimoniale, per se Majestatem haud amittere, cum Grotio defendimus.*
- II. *Imperans familiaris propriâ non pollet auctoritate, exhibetandi Filium Successorem utrū manifestò degenerem.*
- III. *Rex sive patrimonialis sive familiaris, tacitâ Civitatis Derelictione, ceu factâ Imperii Renuntiatione non nocet Liberis nisi in Vtero nequid materno existentibus.*
- IV. *Regis Dethronizationem, extra vnicum urgentis Legis commissoria Casum, semper illegitimam, Gentiumque Juribus inimicam esse statuimus.*
- V. *Clausula cassatoria Capitulationi Cæsareae inserta substantialiter differt à Lege commissoria, qualis in Imperio non exstat, consequenter Imperatorem non tangit.*
- VI. *Nec ipsi Palatino ullo unquam Jure competit Judicium in Cæsarem, non obstante A. B. tit. 5. §. 3.*
- VII. *Vti enim Palatinus olim non nisi velut Arbitr honorarius Lites Cæsarem inter ac Statutus obortas judicare adsuevit, ita quoque Ruperts Imp. in Lite cum Bernardo Badensi a. 1407. in Eminentissimum Colonensem, aliique Imperatores in alios Proceres pro libero planè arbitrio compromisso leguntur.*
- VIII. *Minus Summo Pontifici olim Jus fuit ac vel hodiè minimum erit, angustissimum Imperii Caput è Solio deponendi, spropto C. 2. de Sent. & te jud. in Sexto: ad Apostolicæ Sedis &c. — sub Rubr.; PAPA IMPERATORI DEPONERE POTEST EX CAUSIS LEGITIMIS. h. d. secundum Paulum.*

- IX. Vnde tot Imperatorum Exauforationes, ipsis utū mediantibus Summis Pontificibus factas, tanquam legitimas defendere non possumus.
- X. Exemplum Caroli V. tot adhibitis Solennitatibus Imperium resignantis, nec Observantiam fundat, nec Regulam prescribit augustissimis Successoribus, qui ad retinendum Imperii Regimen nulla lege obligantur inviti.
- XI. Imperatore defuncto electus Romanorum Rex non nisi majorennis ipso Jure capessit Habendas Imperii.
- XII. Alias Interregnum oritur, Rege Romanorum minoranni ad Annum Aetatis XVIII. permanente sub ipsa Vicariorum Tutela.
- XIII. Imperatore ad longum tempus extra Imperii fines degente, Vicarii recte praetendunt Administrationem Reipublicae.
- XIV. Nullo tamen Jure Summi Pontifices incidente Interregno lati olim Constitutionibus sibi adrogarunt Vicarium Germanie Regimen,
- XV. Vnde Clementi V. in singulari Constitutione Clement. Pastoralis &c. ipsum Imperii Vicariatum sibi disertè vindicanti, jam primum obviam ivit non solum Constitutione Francofurensis Ludovici IV. Imp. de a. 1338. sed ipsa etiam ejusdem anni celebris Unio Electorum, sic dicta: Lex Rensensis, à Maximiliano I. a. 1508. quasi è cinere resuscitata, novoque solenni Edicto promulgata.
- XVI. Pati Jure efficaci Joannem XXII. in Extravag. si frattum &c. ne Sede vacante &c. Idem sibi Jus fortiter adserentem impedivit Sanctio Carolina, Electorali Vticens Wormatiensi de a. 1521. singulisque Capitulationibus Cesareis in futurum contra quocunque Jure perpetuo confirmata.
- XVII. Tempore Interregni Caussas soli alias Senatus Imperiali aulico reservatas, Vicariatus Jure sibi vindicat, nec ad Cameram devolvi patitur,
- XVIII. Vnde singula illarum æquè ac aliatum Caularum ibi pendentium Acta, ope Moguntini, ad Instantiam & sumtibus Partium novo Vicariorum Tribunal fideliter sunt extradenda;
- XIX. Exceptis tamen Caussis Feudorum Imperii regalium controversis, quarum nullam Vicariis habent Cognitionem, futuro Imperatori servatam.
- XX. Non obstante A. B. tit. 5. §. 1. Vasalli Investituram Feudorum Imperii minorum tempore Interregni à Vicariis impetratain, deinceps coram novo Imperatore cœl. Iurisdictio Imperiali aulico nullatenus obligantur repetere.
- XXI. Capitulatio Cesarea art. 13. §. 8. Vicariis Imperii ne vel minimum hactenus tribuere potuit Comitia indicendi ac vel prorogandi Jus.
- XXII. Titulus V. §. 1. Aurea Bulla, strictius intelligi nequit de Jure primariarum Precium, id quod Vicarii jam olim sed frustra exercere admittuntur hoc nomine.
- XXIII. Serenissimi Provisores Imperii, nomine atque omnium Imperii Ordinum Auctoritate constituti, nullam quæ tales præ se ferunt Majestatem.
- XXIV. Ipsam Actorum finiti Vicariatus Confirmationem Cesarcam non tantum simpliciter vtilem, sed adeò necessariam esse, exercitus causa sustinemus contra Cl. de Selchoz, in Elem. Jut. publ. §. 393. in fin.

- IX. Vnde tot Imperato
 tanquam legitima
 X. Exemplum Caroli
 fundat, nec Reg
 Regimen nulla le
 XI. Imperatore defun
 Habenias Imperii;
 XII. Alias Interregnum
 manente sub ipsa
 XIII. Imperatore ad le
 Administrationem
 XIV. Nullo tamen Ju
 adrogârunt Vicarii
 XV. Vnde Clementi I
 Vicariatum sibi
 Francofurensis Lu
 Electorum, sic d
 citata, novoque
 XVI. Pati Jure efficac
 Idem sibi Jus fo
 tienti de a. 1521
 Jure perpetuo co
 XVII. Tempore Inter
 Jure sibi vindica
 XVIII. Vnde singula i
 tini, ad Instanti
 tradenda;
 XIX. Exceptis tamen
 habent Cognitione
 XX. Non obstante A
 pore Interregni a
 Imperiali aulico
 XXI. Capitulatio Ces
 potuit Comitia
 XXII. Titulus V. §.
 id quod Vicarii
 XXIII. Serenissimi Pr
 constituti, nullan
 XXIV. Ipsam Actoru
 vtilem, sed ade
 in Elem. Jur. p

summis Pontificibus factas,
 nantis, nec Observantiam
 ad retinendum Imperii
 tennis ipso Jure capessit
 inum Ætatis XVIII. per
 Vicarii recte prætendunt
 olim Constitutionibus sibi
 ralis &c. ipsum Imperii
 non solum Constitutionis
 usdem anni celebris Unio
 508. quasi è cinere refus
 &c. ne Sede vacante &c.
 Electorali Visions Wormia
 rum contra quoscunque
 lico reservatas, Vicariatus
 ntium Acta, ope Mogun
 tribunali fideliter sunt ex
 sis, quarum nullam Vicari
 um Imperii minorum tem
 Imperatore cuius Judicio
 isimum hactenus tribuere
 Jure primariarum Precium,
 nomine.
 eri Ordinum Autoritate
 non tantum simpliciter
 s contra Cl. de Selchoz,